

Михайло Зощенко

Біда. Переказ

Два роки сільський мужик Єгор Іванович збирав гроші на коня. Погано харчувався, кинув палити махорку, «а що до самогону, то й забув, який і смак в нього». Згадати, звичайно, хотілося, але вже дуже йому потрібен був кінь.

На третій рік підрахував він свої капітали, вирішив, що на коня вистачить, і став у місто збиратися. Перед самим відходом прийшов до нього чоловік із сусіднього села коня продавати, але Єгор Іванович відмовився — краще він у місті купить, «по-справжньому».

На базарі Єгор Іванович відразу вибрав собі коня. Торгувався неквапливо, докладно і з чималим задоволенням. Він довго оглядав його, дув в очі і вуха і так залякав незворушну першу шкапу, що та почала тихенько брикатися.

Нарешті торговець назвав остаточну ціну. Єгор Іванович спробував збити її, причепившись до дивного кольору коня, але був убитий аргументом торговця — «тобі що, орати кольором-то?»

Ударивши шапкою об землю, Єгор Іванович дістав з чобота гроші, віддав їх торговцю й з мукою дивився, як чужі скорчені пальці розгортають такою працею зароблені купюри.